

Az apostolok módján

Egyházunk minden esztendőben húsvét 4. vasárnapján a Papi és szerzetesi hivatások világnapját tartja. Ezen a napon minden pap hálát ad Istennek azért, hogy megkapta a papi hivatás ajándékát, és helyénvaló az is, ha a hívek hálát adnak Istennek azért, hogy a papok személyében jó pásztorokat küld az ő vezetésükre. A papság lényegét így is megfogalmazhatjuk: Krisztust követni az apostolok módján. Nincs ugyan személyes fizikai kapcsolat az Úrral, de van lelki kapcsolat. A pap azt vállalja, hogy a maga korában Krisztust követi, mégpedig úgy, ahogyan egykor az apostolok tették.

Ez a megfogalmazás azért helyes, mert benne rejlik, hogy minden ifjút Krisztus hív meg az ő követésére és szolgálatára. Hogyan is történt egykor ez a meghívás, kiválasztás? Ezt olvassuk Márk evangéliumában: „Jézus fölment a hegyre, és magához hívta, akiket kiválasztott. A választottak csatlakoztak hozzá, tizenkettőt választott ki, hogy

társai legyenek, s hogy elküldje őket hirdetni az evangéliumot” (Mk 3,13-15). Nem személyes ambícióból vagy buzgóságból született meg egykor az apostoli testület, azaz nem a leendő apostolok jelentkeztek egy új feladatra, mert úgy érezték, hogy többre is képesek, minthogy éveken keresztül vándoroljanak mesterükkel. És arról sincs szó, hogy Jézus egy toborzó beszédet tartott volna sok-sok tanítványának, ismertetve, hogy milyen új küldetést gondolt ki, aztán bárki szabadon jelentkezhetett, aki erőt érzett magában. Jézus személyes kezdeményezése a meghívás és ebben

senki nem befolyásolhatja őt. Napjainkban is ugyanígy történik a meghívás.

Abban az időben azért választotta ki az apostolokat, hogy „társai legyenek.” Az apostoli és a papi hivatás lényeges elemével találkozunk itt. Jézus sok időt fordított arra, hogy a kiválasztottak megismerjék személyét és elsajátítsák életmódját. Az volt a szándéka, hogy ő és az általa kiválasztottak között közösség és barátság alakuljon ki. Soha nem tekintett úgy tanítványaira, mintha szolgák lettek volna, nem várta azt, hogy kiszolgálják. Barátainak tekintette őket, akikkel megosztotta életét.

Krisztus munkatársai

Apapságra készülő személynek egyre jobban magára kell öltetni Krisztust, egész személyiségét át kell adnia az Úrnak. Tudatosítani kell magában, hogy mindazok a szent cselekmények, amelyeket végezni fog, azt Krisztus nevében teszi, aki meghívta őt, hogy munkatársa legyen a kegyelem közvetítésében. Szolgálatát csak akkor lesz eredményes és lelkieben gyümölcsöző, ha benne meglátják, megtapasztalják a hívek az Úr jelenlétét. Krisztust kell keresnie és látnia az embereken.

A pap nap mint nap találkozik az emberekkel, a rábízott hívekkel, akikben fel kell ismernie Krisztust. Szolgálatát akkor fogja igazi alázattal és buzgósággal végezni, ha meglátja az embereken az Urat és szeretettel fordul feléjük.

Ima jó papokért

Jó Pásztorunk, Jézus Krisztus! Miként egykor kiválasztottad az apostolokat és elküldted őket, hogy a te nevedben tanítsanak és csodákat tegyenek, úgy napjainkban is hívj magadhoz fiatalokat, akik téged és szeretetedet megismerve indulhatnak a világba.

Küldj az evangélium hirdetésére, valamint isteni titkaid és csodáid közvetítésére papokat, akik életüket egészen neked szentelik! Add, Urunk, hogy elfogadják és hűséggel teljesítsék hivatásukat mindazok, akiket a papságra vagy a szerzetesi életre kiválasztasz.

A te szereteted alakítsa át szívüket, hogy képesek legyenek embertestvéreiknek továbbadni a te jószágodat, irgalmat és szeretetedet!

Húsvét 4. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda, Szent Márk evangélista	Csütörtök	Péntek	Szombat	Húsvét 5. vasárnapja
ApCsel 4,8-12 1Jn 3,1-2 Jn 10,11-18	ApCsel 11,1-18 Jn 10,1-10	ApCsel 11,19-26 Jn 10,22-30	1Pét 5,5b-14 Mk 16,15-20	ApCsel 13,13-25 Jn 13,16-20	ApCsel 13,26-33 Jn 14,1-6	ApCsel 13,44-52 Jn 14,7-14	ApCsel 9,26-31 1Jn 3,18-24 Jn 15,1-8